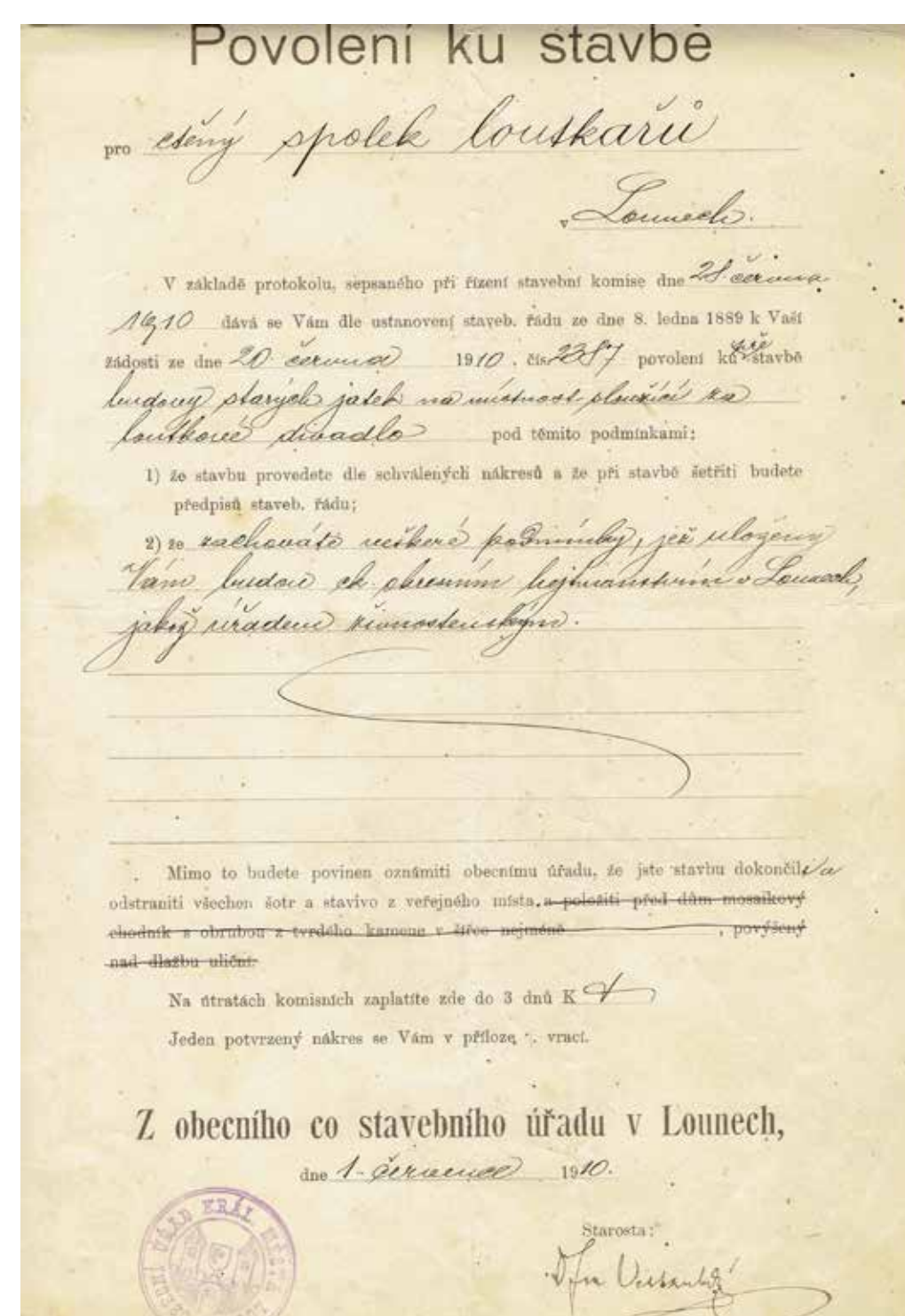

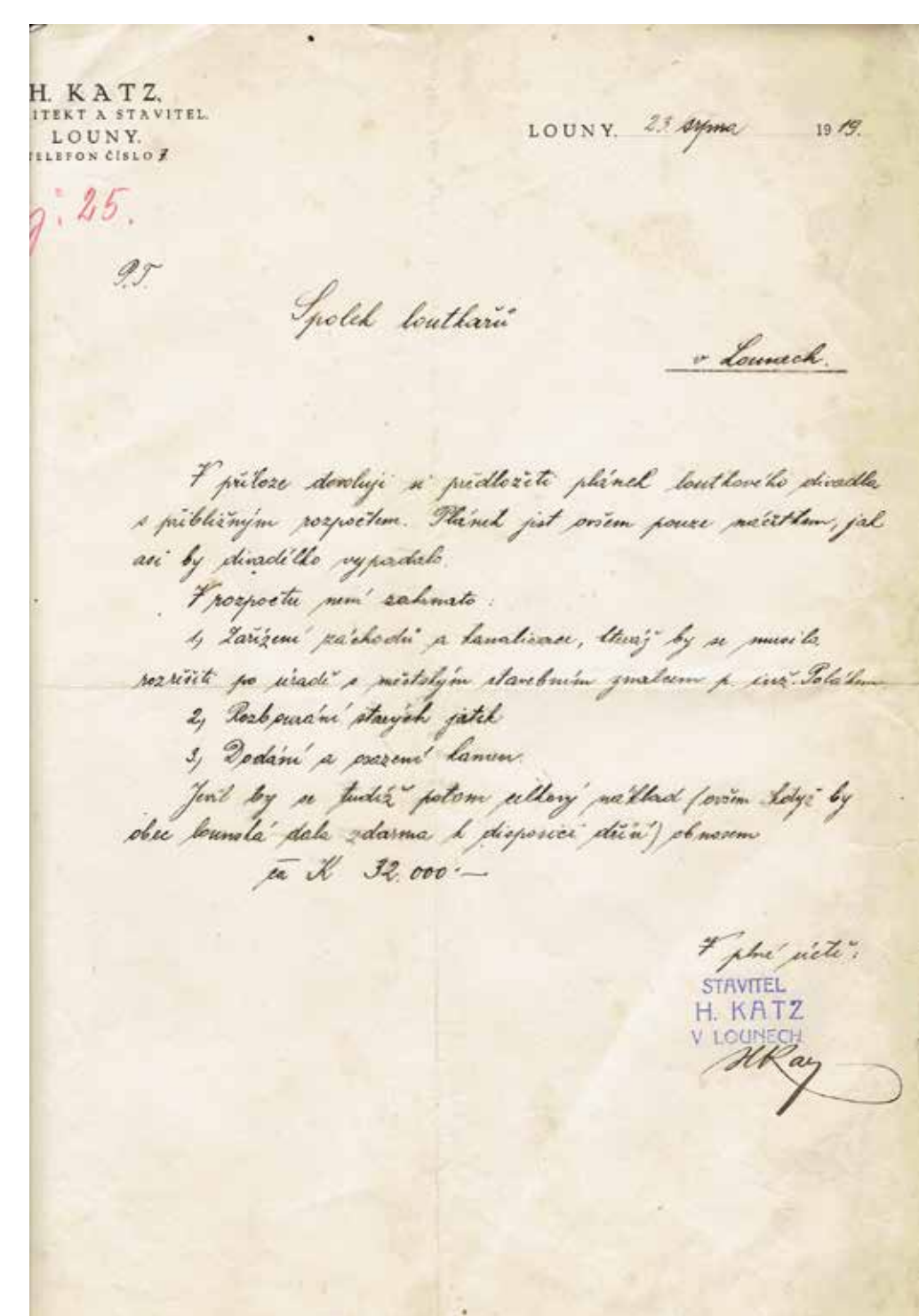
Stavba prvního loutkového divadla v Československu

Důležitým úkolem nového spolku bylo zajištění budovy pro stálé loutkové divadlo. Na žádost Jana Treglera vydala městská rada 28. června 1910 povolení k přestavbě již nevyhovující budovy starých jatek pod cukrovarem. Z budovy na břehu Ohře mělo vzniknout loutkové divadlo v tehdy módním secesním stylu. Od adaptace se však upustilo po zjištění vysokých výdajů na úpravu interiéru, které by se výrazně navýšily kvůli potřebě vyhovět hygienickým předpisům. Realizace stavby loutkového divadla se posunula, i kvůli válečnému období, o celé desetiletí.

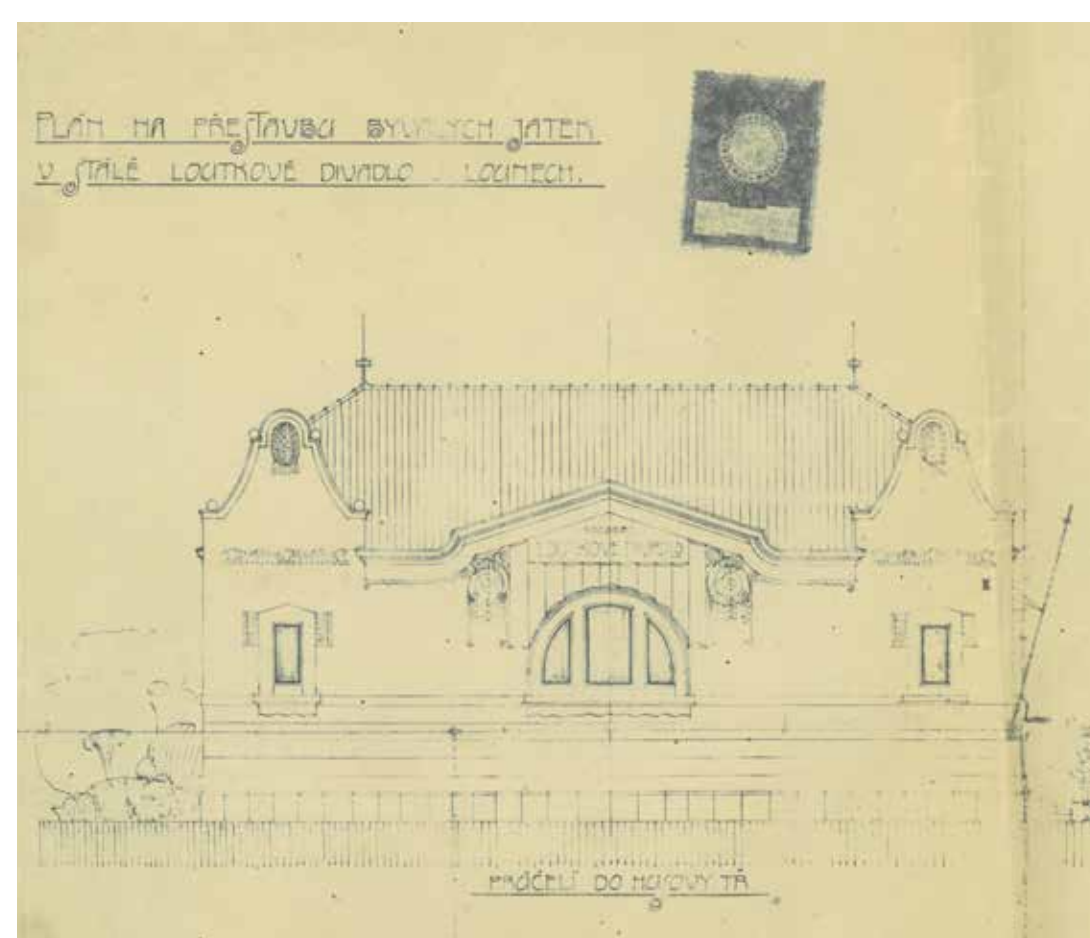
V roce 1919 darovalo město Spolku loutkářů budovu starých jatek i s pozemkem. Nakonec byl na stavbu využit z budovy jatek alespoň materiál. Dne 8. října 1919 předložil předseda spolku Jan Tregler projekt nové budovy od architekta Otakara Poláka Okresní politické správě. Povolení ke stavbě bylo uděleno 28. ledna 1920 a v dubnu se započalo se stavbou. Provedení se ujal stavitel Otto Katz. Práce pokračovaly rychle a již 31. srpna 1920 požádal spolek o kolaudaci budovy, která se uskutečnila krátce poté.

Povolení k přestavbě starých jatek na loutkové divadlo, které odsouhlasil stavební úřad v Lounech 1. července 1910.

Rozpočet dodaný architektem Hugo Katzem v srpnu 1919 nezahrnoval zboření starých jatek, kanalizaci ani vytápění.

Nerealizovaný plán loutkového divadla z roku 1910 v tehdy módním secesním slohu.

Aby se mohla stavba realizovat, upisovali lounští občané tzv. podílň listy. Jeden takový list obnášel částku 50 korun. Například majitel mlýna Jaroslav Jirásek upsal dva podíly.

Kolorovaná pohlednice loutkového divadla krátce po jeho otevření. V roce 1921 již neslo název Masarykovo loutkové divadlo.

Malebný interiér loutkového divadla po otevření. Vedle jeviště stála velká kamna, aby se mohlo hrát i v zimním období.

Pohádka Začarováný les z doby kolem roku 1930.

Pohádka Vodníkova Hanička z doby kolem roku 1930.

Lounští loutkáři se zúčastnili 2. sjezdu loutkářských pracovníků v Plzni v roce 1925.

Ke slavnostnímu otevření nejstarší budovy loutkového divadla v Československu došlo v neděli 19. září 1920. Úvodní slovo přednesl gymnaziální profesor Kamil Linhart: „Ve chvíli tak významné, a slavnostní, jakou je okamžik, kdy čilý spolek našich loutkářů otvírá své loutkové divadlo, první a jediné v celé naší republice, jest naší povinností, abychom si uvědomili neobyčejnou důležitost tohoto krásného podniku (...) naše město domohlo se dříve divadla dětského než důstojné scény pro dospělé.“ O týden později se poprvé zaplnil sál dětmi, které zhlédly pohádku Král Ječmínek.

Problém však představovala částka 125 000 korun, za kterou bylo divadlo postaveno, elektrifikováno a vybaveno dekoracemi a nezbytným inventářem. Loutkáři darovali 6 000 Kč, dalších 18 000 Kč upsalí lounští občané a podniky. Většinu požadované částky zapůjčila Občanská záložna. Aby mohl spolek půjčku získat, zaručilo se sedm jeho členů svým majetkem. Byli to Václav Pacovský, Josef Nič, Josef Jakubka, Adolf Šafr, Karel Konrád, Josef Aksamit a František Pochop. Díky jejich obětavosti se mohlo dílo podařit. Louny získaly svoji Zlatou kapličku nad Ohří.